

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

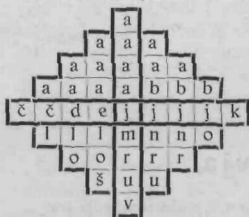
28. Kdor se iskre ne boji, lahko v ognju zgori.

Nekdaj ni bilo tako lahko zakuriti, kakor je sedaj, ko imamo vžigalice. Morali so ukresati ogenj. Kako se s kresanjem zaneti ogenj, vam je gotovo že znano. Z jeklenim kresalom se krepko in hitro udari in podrgne ob kremen; trdi kamen odlučí male delčke od jekla, ki so vsled hitrega in silnega udarca tako vroči, da žaré, izpremenili so se hipoma v iskre. Na kresilni kamen se dene tudi ustrojena goba, ki ujame nekaj iskrice in začne tleti; ob tlečo gobo pa se lahko prižge in vzplamti kaka vnetljiva reč ter zakuri v peči ali na prostem. Take moči pa nima samo ukresana iskrica, marveč vsaka iskra, naj pride od koderkoli. Zato je treba zelo paziti na takih krajih, kjer iskre odletavajo, n. pr. v kovačnici, ali kjer močna sapa razpihava ogenj itd., da ne nastane požar. Ravno po odletelih iskrinah se ob požarih hitro širi ogenj na vse strani.

Nastalo je torej pravilo: Kdor se hoče ubraniti ognja, mora paziti na iskre, da ga ne zanetě. Isto pravilo izraža z drugimi besedami naš pregovor. A pregovori — to smo slišali že tolikrat — ne govorijo vselej kar naravnost, marveč v podobah in primerah. Tako tudi ta pregovor uči in svári za vse slične slučaje, kjer iz male neprevidnosti utegne nastati velika nesreča. Kdor premalo pazi in ne zabranjuje majhne škode, majhne izgube, zabrede lahko v velike zadrege.

Demant.

(Priobčl Iv. Spinčič.)

Pomen vrstic: 1. Soglasnik; 2. del voza; 3. riba; 4. žensko ime; 5. mesto; 6. denar; 7. hišna oprava; 8. žensko ime; 9. samoglasnik. Srednja vrstica navzdol in na pošev pové mesto na Kranjskem.

(Rešitev in imena rešilcev pril.)

Vprašanja in odgovori.

7. Zakaj pravijo: »O kresi se dan obesi?«

Do 21. junija, ko se začne poletje, dan raste, gre takorekoč kvišku, okoli kresa se torej ustavi (je najdaljši = 15 ur, 34 min.) in se začne zopet krčiti. Tudi drevesu, ki začne vrh pripogibati, pravimo, da se obesi; saj

še starček začne glavo obešati. Zaspancem je noč prekratka, da tožijo: „Če se skrčiš, v dan trčiš; če se stegneš, v dan dregneš!“

Listnica uredništva.

Fr. Dolški: Nobena ni našla milosti. Vendar ste v prozi izdatno čvrsteji kot v pesmi.
— *Jos. Andrejev:* „Prvič p.“ ni za mladinski list. Že naslov ni prikupen. Drugič kaj! — *V. Žirov:* Oblika bi še bila, a misli v vseh ni ena, ki bi bila vredna pesniškega odela. Ko najdete še teh — ondaj pač! Zdravi! — *Fedor Zorajfinski:* Tacih pa že dolgo nismo čitali. Zabavne so res, zabavne! Toda — kaj bi rekli naši p. n. čitatelji, ko bi jim natisnili n. pr. tisto:

Ko b' vedlo ti ubogo tele,
Kam tebe mož neznani pelje
B' ne šlo tak mirno za njim.

Zakaj se pa p'stiš ti tako vleči?
Oh beži ljubo tele, beži
Kolikor ti mlade noge dajo! itd.

Prošnja upravnništva.

Prosimo one p. n. prejemalce lista, kateri nam še niso doposlali naročnine, naj bi blagovolili kmalu to storiti. Lista ne zahtevata samo marljivosti urednika in sotrudnikov, marveč tudi dokaj denarnih stroškov.

„Vrtec“ izhaja 1. dně vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.